

In tako dekliška, nežna in čista je bila ta soba, da je bilo Tino nenadoma sram te čistoče, ker je začutila skrivnostno nit laži, ki se je vlekla za njo in jo je že ovila krog sebe, še preden je bila poročena z Andrejem.

«Laž — kaj tudi tukaj laž, kakor je bilo prej vse dni?»

«Tako si zamišljena, Tina,» je zaslišala Andreja kakor iz dalje. «Ne misli nazaj — zdaj je vse mimo — vse, vse — in novo, čisto novo in svoje življenje pričneva. Ne misli — nič nikar ne misli!»

«Ne — ne — nikar,» je povzela Tina, se okrenila in objela Andreja z vso močjo. «Sem že vesela, vidiš, in se smejem in se bom smejala venomer, da me boš vesel in ti bom ena sama pesem.»

«Ena sama pesem...» je dahnil v omamljenosti Andrej in se potopil v Tinine oči.

(Dalje prihodnjič.)

Cvetko Golar:

Z miro in kadilom.

Z miro in kadilom glej me, sina,
pred oltarjem svojim, domovina!

V rosi cvetne planice
naj se razpletom ti v venec
sladkó vonjajoči,
ko lije luč nebeški studenec
v opoldan, tihi in vroči,
iz naročja solnčnega.
Naj bom grozd, kot biser se prelivajoči
sredi slovenske gorice,
mak, žarko plameneči
v srebru lilije, zlatu pšenice,
vir, bistro kipeči
sredi zelene ravnice,
veter, nežno valujoči
sredi plodnih tvojih livad,
ki nosi božje blagoslove
v dušo, polno vere in nad.

Z miro in kadilom glej me, sina,
pred oltarjem svojim, domovina!

Naj bom šumeči žitni klas
v valovih razorov in njiv,
pesem škrjančkov in kmečkih deklic,
pojočih veselo skozi vas,
ogenj na gori večno-živ,
ki sije v neskončne višine,
bučanje hrastov, lesòv grmenje,
ki lije v daljine,
ki bíje v obzorja
kot divji vzdih, kot krik bolečine.

Z miro in kadilom glej me, sina,
pred oltarjem svojim, domovina!

Naj bom lipa
med hišami sela belega
v odsevu nebeških jutranjih žarnic
sredi petja veselega
sladkih čebelic, sinic in šmarnic —
kot zlato-rumena se peča
razgrinja cvetje na njenih ramenih,
vsa gorka je, dobra, dišeča,
in polna je zdravja,
in gostu, ki pri njej potrka,
dá hladno zavetje,
od zarje in rose ji diha poletje,
in sije ji solnce s pobočij ognjenih.

Z miro in kadilom glej me, sina,
pred oltarjem svojim, domovina!

Naj se vijem do modrega svoda
kot dim ognjišča svetega,
naj bom trpljenje
sina razpetega,
vroče hrepenenje
neveste=device,
tiho pomlajenje
matere=svetnice.

Z miro in kadilom glej me, sina,
pred oltarjem svojim, domovina!

esnik - eden sedanjih petrik. A žal tudi gabel v nemetrum!